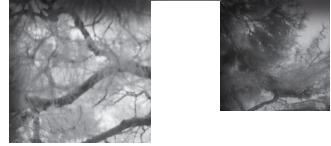

TALAMON ALFONZ

- 3 JÁSZ ATTILA: LEBEGŐÁLLAPOTGYAKORLAT (VERS)
 - 5 HIZSNYAI ZOLTÁN: A KIMARADT SZÉK (VERS)
 - 15 FELLINGER KÁROLY: LÉNYEGTELEN A NAP; PARALLAX DIZÁJN (VERSEK)
 - 23 SZÁSZI ZOLTÁN: OLIGOSZACHARIDOT A TÁNYÉRBA (PRÓZA)
 - 32 N. TÓTH ANIKÓ: HOMMAGE À T. A. (PRÓZA)
 - 35 „SÖTÉTEN FÉNYLŐ TITOK...” TALAMON ALFONZ ÉLETMŰVÉRŐL AZ IRODALMI SZEMLE KÖRKÉRDÉSÉRE HAJTMAN BÉLA, SZALAY ZOLTÁN, SZÁSZI ZOLTÁN ÉS SZÁZ PÁL VÁLASZOLTAK (ANKÉT)
 - 43 RADICS RUDOLF: FELÜLETEK, NYOMOK, KÉPEK: A TAPASZTALAT KÖZVETÍTETTSÉGE TALAMON ALFONZ PRÓZÁJÁBAN (TANULMÁNY)
-
- 52 BARAK LÁSZLÓ: RÉMÁLMOFEJTÉS; LED-ESŐ (VERSEK)
 - 55 FITOS ADRIÁN: UTOLSÓ HELY (PRÓZA)
 - 61 SOM BALÁZS: PASSZÁZS AZ EGYEDI TAPASZTALAT ÁLTALÁNOS-SÁGÁHOZ. A PROUSTI ELBESZÉLŐ ÉS ROLAND BARTHES VISZONYA A GYÁSZ ÉS AZ EMLÉKEZET PERSPEKTÍVÁJÁBÓL (TANULMÁNY)
 - 70 JULIA KRAWCZYŃSKA: ANNA STROŃSKA *SENNIK GALICYJSKI* CÍMŰ NAPLÓJÁNAK TRANSZKULTURÁLIS KAPCSOLATRENDSZERE (TANULMÁNY)
 - 76 SZÁZ PÁL: KIS KELETI DÆMONOLOGIA. RÉMES KIS KELETI UTAZÁS (PRÓZA)
 - 85 VISY BEATRIX: VISSZATÉRŐ SORSOK. SLAVKA LIPTÁKOVÁ *ANYÁK FÖLDJE* (FORD. VÁLYI HORVÁTH ERIKA) CÍMŰ KÖTETÉRŐL (RECENZÍÓ)
 - 88 BEDECS LÁSZLÓ: MI MARAD EBBŐL AZ EGÉSZBŐL? MICHAL HABAJ *AZ ÉGBOLT GYÖKEREI. VERSEK AZ UTOLSÓ ÉVSZÁZADBÓL* (FORD. MERVA ATTILA) CÍMŰ KÖTETÉRŐL (RECENZÍÓ)
 - 91 VÁLYI HORVÁTH ERIKA: A MESE MINT FELFEDEZÉS ÉS EMLÉKEZETMUNKA. N. TÓTH ANIKÓ *FEDEZZ FEL!* (RECENZÍÓ)
 - 93 FÜGGŐ. JUHÁSZ TIBOR KRITIKAI ROVATA (HANUSZ DÁNIEL, TÖRÖK BIANKA: *MESÉL A TENGER*)

- 96 SZERZŐINK

FELLINGER KÁROLY

LÉNYEGTELEN A NAP

*Talamon Alfonz elkeveredett novellája
után szabadon*

Testem az idegen föld,
Lelkem a viharos tenger,
Kerülöm a kikötőket, a partokat,
Irány az ismeretlen.

Én, a fakír vagyok az egyetlen,
Aki túléltem majd a feltámadást.
Elásva mélyen az anyaföldbe,
Szegeken fekve
Egy koporsóban,
Amit tágra nyitott szemmel
Alvó, álmfejtő
Javasasszonyok lezárnak,
És a sírt belapátolják
Izmos hóemberek.

Nem azért, hogy kínozzanak,
Nem is fogadásból,
Fizettem nekik érte,
Hogy felejtessenek el,
Nehogy kiássanak.
Addig élek az emlékezetükben,
Amíg nem tudnak rólam
Semmit.
Olvadjanak el a boldogságtól.

Igazi macsó volt a tanítóm,
Minden este kupiba járt,
Egyszer verekedésért el is
Ítélték fél évre.
Bézbólütővel szétvert
Egy gyereket, aki a barátja
Nőjével flörtölt,
Kiütötte a fogait,
Eltörte az állkapcsát.
A bátorságot csepegtette belém,
A szemembe, hogy nyíljon ki végre,
Hogy jobban lássak,
Tudjak értékelni.

Aztán nemsokára, vagy húsz év múlva
Elmesélte az igazságot.
Egyedül az igazságot lehet elmesélni,
A valóságot csak elmondani
És megmagyarázni lehet.

Valójában félt a nőktől.
Azok majd kibeszélik, ha rossz az ágyban,
Azzal szekálják, mire vársz, tapsra,
Seperc alatt összetaknyolsz, aztán semmi.
A kupiban a lányoknak nem számít a méret, az aktus hossza,
M megbízhatók ők, mint a szerelem.
Meg nem is ő verte szét a fiú fejét, hanem
A haverja, neki volt már feltételese, ha elítélik,
Mehet basziba. Hát tanítóm magára vállalta a verést, kellett a pénz,
Nagy volt a kártyaadósság, még a kártyáit
Is elvették tőle.
Kártyavára se lehetett.

Egy világ omlott össze bennem.
Ekkor döntöttem el, fakír leszek,
Ha megnyílnak a sírok, előmászom,
S megírom a látottakat,
Kíúrom magamból, ami életben tart,
A szögeket, amik inkább Jézusnak
Hoznak szerencsét, vagy az ácsoknak.

Mesterem rég meghalt,
Önkezével vetett véget életének.

Tetszett egy lánynak, de
Ő képtelen volt viszonzszeretni őt.
Hogy ne eméssze a bánat miatta a lányt,
Felkötötte magát a mester.

Érdekes, csak szélcsendben lendül ki
Jobbra-balra.
A szél meg magában mondogatja:
Igen-nem, tik-tak.
Aztán csak nyel.